

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 38. S. Ivonis, aliorumque Cœlitum apotheosis describitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

Sæcul. XIV. ravit, ut quinquaginta per annos admo-
A.C. 1347. dum floreret.

Bibl. PP.
Paris. to. 4.
p. 1147.
Duboulay.
to. 4. p. 298.

art. I.

3.

4.

5.

8.

II.

Eodem anno Doctores Parisini damnarunt errores Joannis Mercorini ex Ordine Cisterciensi: & cunctis prima donatis laurea, qui librum sententiarum explicabant, interdixerunt, ne illos traderent, alioquin privandi omni facultatis honore. Errores illi redacti sunt in triginta novem puncta, quorum alia falsa vocabantur, alia suspecta de hæresi. Ecce quædam, e quibus cætera conjicias. Christus per creatam voluntatem suam potuit velle aliquid, quod nunquam futurum erat. Quomodocunque velit Deus, vult efficaciter, ut ita sit. Deus vult istum hominem peccare, ac esse fontem, & ita vult, ut ei sit complacitum. Nemo peccat, dum vult aliter, quam Deus vult eum velle. Deus facit, ut malum, & peccatum detur. Qui peccat, voluntatem suam conformat ad divinam, & vult, sicut Deus vult eum velle. En effectus futilium quæstionum, malarumque subtilitatum tunc in scholis regnantium!

§. XXXVIII.

S. Ivonis aliorumque Cœlitum apothefis describitur.

Papa Clemens VI 16 Junii anno 1347
Sanctorum numero adscripsit Ivonem
Tresco-

Trecorensem annos abhinc quadraginta quatuor mortuum, nempe 19 Maji anno 1303: & hac ex occasione indicandum existimo integrum ad apotheosin processum, qualem refert scriptor, qui tunc in aula pontificia rituum formulis præerat. Summam vide! Papa per viros graves edoctus quendam sanctitatis nomine celebrari, precibusque ardentibus ac repetitis sollicitatus, ut eum inter Cælites referat, rem Cardinalibus proponit: quorum de consilio in regione illius, qui sanctus dicitur, Episcopos, vel alios viros autoritate præditos jubet inquirere in ejus existimationem, & miracula, pietatemque populi erga illum. Hæc inquisitio debet esse generalis tantum, & in communem famam, non in res singulas, & veritatem; sed solum, ut constet, an inde veniendum sit ad indagationem singularem. Si ex illorum relatione Papæ sic videtur, eisdem, aut aliis præcipit, ut fidem, virtutes, ac miracula Sancti crediti perquirant secundum puncta sibi ab illo missa.

Acceptæ investigationis examen Papa committit Præfectis sacelli sui, aliisque viris idoneis, qui præcipua causæ capita inde forment. Tum Episcopo, Presbytero, & Diacono Cardinalibus rem totam tradit discutiendam, ac postea in senatu publico fusc lateque pertractandam.

P p 2

In

Sæcul. XIV.

A.C. 1347.

Sup. lib. 90.

§. 31.

Rayn. 1347.

n. 34.

n. 35.

Sæcul. XIV.
A.C. 1347.

In alia sessione leguntur testium verba de virtutibus & miraculis. Antequam procedatur longius, Papa cum Cardinalibus statuit, an perfectio vitæ satis ostensa fuerit. Postmodo recitantur testium dicta de miraculis: de singulis Papa decidit, an sint demonstrata satis: & Cardinalis scribit. Finito examine Papa quærit ex Cardinalibus an facienda sit apotheosis? Si affirmant, Papa eam secreto decernit: accersuntur cuncti Præsules in Romana præsentibus curia: his facta omnia in senatu publico Papa indicat: hos pariter sententiam rogat.

Deinde destinat diem & locum conventus Cardinalium, ac reliquorum curiæ suæ Præsulum, Cleri, & populi: feligitque septem aut octo Præsules, ut, palam verba faciant eo die, qui debet esse posterior spatio mensis circiter, ut habeant tempus se præparandi. Interim ad componendum officium de Sancto Papa duos designat Cardinales, quorum alter legenda ex vita ejus, alter responsa, antiphonas, & precationem conficiant. Cum illuxit præfixa dies, mane hora senatus Papa in trabea rubra cum infula margaritis distincta, Cardinales ac Præsules in veste consueta consilii conclave adeunt. Quibus ex Ordine, ut in senatu, confidentibus, Curator negotii ex adverso Papæ surgit: præmissis quibusdam

busdam codicis sacri verbis exponit ar-
 gumentum; & Papæ supplicat, ut Præ-
 sules id tractare paratos audiat, & illum,
 de quo agatur, esse sanctum, Cælitum
 albo inferendum, honorandumque a Chri-
 stianis, ac ejus memoriam quotannis
 certa die celebrandam declaret. Tum
 delecti Præsules præscripto sibi per Pa-
 pam ordine breves sermones habent:
 quibus absolutis hic unius duorumve an-
 norum, & quadraginta vel octoginta die-
 rum indulgentiam largitus abit.

Secul. XIV.
 A.C. 1347.

n. 38.

Posthæc Papa in senatu præfinit
 diem ac templum peragendæ apotheosis
 ceremoniæ. Dum adest dies, in templo
 probe ornato collustratoque sedens ad a-
 ram Papa hortatur populum ad preces
 pro se fundendas, ut ne Deus ipsum hac
 in re falli sinat. Cantatur deinde hy-
 mnus: Veni Creator! submissis genibus
 divinum præsidium imploratur: surgi-
 tur: Papa illum, de quo agitur, palam e-
 dicit esse sanctum colendumque ut talem;
 & consecratum ei diem nominat. Tum
 canitur hymnus Ambrosianus: Papa
 pronunciat precationem de novo Sancto;
 & concedit indulgentiam septem anno-
 rum, ac septies quadraginta dierum: de-
 nique in ejus honorem sacrificium solen-
 ni ritu conficit.

n. 39.